
Tejobindu Upanishad

तेजोबिन्दूपनिषत्

Document Information

Text title : Tejobindu Upanishad

File name : tejobindu.itx

Category : upanishhat

Location : doc_upanishhat

Author : Vedic tradition

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : 37/108; Krishna Yajurveda- Yoga upanishad

Latest update : Feb. 3, 2000, October 7, 2016

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

April 1, 2025

sanskritdocuments.org

Tejobindu Upanishad

तेजोबिन्दूपनिषत्

यत्र सिन्धुनात्रकलना यात्यपह्वमञ्जसा ।
तस्थिन्मात्रमभएउैकरसं ब्रह्म भवाम्यहम् ॥
ॐ सड नावपतु ॥ सड नौ भुनक्तु ॥ सड वीर्यं करवावडै ॥
तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावडै ॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥
ॐ तेजोबिन्दुः परं ध्यानं विश्वात्मावृष्टिसंस्थितम् ।
आएवं शास्त्रं शान्तं स्थूलं सूक्ष्मं परं य यत् ॥ १ ॥
दुःखाढ्यं य दुराराध्यं दुःश्रेष्ठं मुक्तमव्ययम् ।
दुर्लभं तत्स्वयं ध्यानं मुनीनां य मनीषिणाम् ॥ २ ॥
यताडारो जितक्रोधो जितसङ्गो जितेन्द्रियः ।
निर्द्वन्द्वो निरडङ्गारो निराशीरपरिग्रहः ॥ ३ ॥
अगम्यागमकर्ता यो गम्याऽगमयमानसः ।
भुषे त्रीणि य विन्दन्ति त्रिधामा ढंस उच्यते ॥ ४ ॥
परं गुड्यतमं विद्धि ह्यस्ततन्द्रो निराश्रयः ।
सोमरूपकला सूक्ष्मा विषणोस्तत्परमं पदम् ॥ ५ ॥
त्रिवङ्गं त्रिगुणं स्थानं त्रिधातुं रुपवर्जितम् ।
निश्चलं निर्विकल्पं य निराकारं निराश्रयम् ॥ ६ ॥
उपाधिरहितं स्थानं वाङ्मनोऽतीतगोचरम् ।
स्वभावं भावसङ्ग्राह्यमसङ्घातं पदाव्ययुतम् ॥ ७ ॥
अनानानन्दनातीतं दुःश्रेष्ठं मुक्तिमव्ययम् ।
शिन्यमेवं विनिर्मुक्तं शाश्वतं ध्रुवमव्युतम् ॥ ८ ॥

तद्ब्रह्मणस्तदध्यात्मं तद्विषणोस्तत्परायणम् ।
 अचिन्त्यं चिन्मयात्मानं यद्व्योम परमं स्थितम् ॥ ८ ॥
 अशून्यं शून्यत्वात् तु शून्यातीतं लुटि स्थितम् ।
 न ध्यानं य न य ध्याता न ध्येयो ध्येय एव य ॥ १० ॥
 सर्वं य न परं शून्यं न परं नापरात्परम् ।
 अचिन्त्यमप्रबुद्धं य न सत्यं न परं विदुः ॥ ११ ॥
 मुनीनां सम्प्रयुक्तं य न देवा न परं विदुः ।
 लोभं मोहं भयं दर्पं कामं क्रोधं य किंत्विषम् ॥ १२ ॥
 शीतोष्णो क्षुत्पिपासे य सङ्कल्पकविकल्पकम् ।
 न ब्रह्मकुलदर्पं य न मुक्तिग्रन्थिसञ्चयम् ॥ १३ ॥
 न भयं न सुभं दुःखं तथा मानावमानयोः ।
 ऐतद्भावविनिर्मुक्तं तद्ग्राह्यं ब्रह्म तत्परम् ॥ १४ ॥
 यमो हि नियमस्त्यागो मौनं देशश्च कालतः ।
 आसनं मूलबन्धश्च देहसाम्यं य दृक्स्थितिः ॥ १५ ॥
 प्राणसंयमनं चैव प्रत्याहारश्च धारणा ।
 आत्मध्यानं समाधिश्च प्रोक्तान्यङ्गानि वै क्रमात् ॥ १६ ॥
 सर्वं ब्रह्मेति वै ज्ञानादिन्द्रियग्रामसंयमः ।
 यमोऽऽयमिति सम्प्रोक्तोऽत्यसनीयो मुहुर्मुहुः ॥ १७ ॥
 सजातीयप्रवादश्च विजातीयतिरस्कृतिः ।
 नियमो हि परानन्दो नियमात्क्रियते बुधैः ॥ १८ ॥
 त्यागः प्रपञ्चरूपस्य सञ्चिदात्मावलोचनात् ।
 त्यागो हि मलता पूज्यः सद्यो मोक्षप्रदायकः ॥ १९ ॥
 यस्माद्वायो निवर्तन्ते अप्राप्य मनसा सल ।
 यन्मौनं योगिभिर्गम्यं तद्ब्रह्मेत्सर्वदा बुधः ॥ २० ॥
 वायो यस्मान्निवर्तन्ते तद्ब्रह्मं तेन शक्यते ।
 प्रपञ्चो यद्वि वक्तव्यः सोऽपि शब्दविवर्जितः ॥ २१ ॥
 एति वा तद्ब्रह्मेन्मौनं सर्वं सलजसंज्ञितम् ।
 गिरां मौनं तु बालानामयुक्तं ब्रह्मवादिनाम् ॥ २२ ॥

आदावन्ते य मध्ये य जनो यस्मिन्न विधते ।

येनेदं सततं व्यासं स देशो विजनः स्मृतः ॥ २३ ॥

कल्पना सर्वभूतानां ब्रह्मादीनां निमेषतः ।

कालशब्देन निर्दिष्टं ङ्यभाण्डानन्दमद्रयम् ॥ २४ ॥

सुप्तेनैव भवेद्यस्मिन्नजस्रं ब्रह्मचिन्तनम् ।

आसनं तद्विजानीयादन्यत्सुष्पविनाशनम् ॥ २५ ॥

सिद्धये सर्वभूतादि विश्वाधिष्ठानमद्रयम् ।

यस्मिन्सिद्धिं गताः सिद्धास्तत्सिद्धासनमुच्यते ॥ २६ ॥

यन्मूलं सर्वलोकानां यन्मूलं चित्तबन्धनम् ।

मूलबन्धः सदा सेव्यो योग्योऽसौ ब्रह्मवादिनाम् ॥ २७ ॥

अङ्गानां समतां विधात्समे ब्रह्मणि लीयते ।

नो येनैव समानत्वमृजुत्वं शुष्कवृक्षवत् ॥ २८ ॥

दृष्टीं ज्ञानमयीं कृत्वा पश्येद्ब्रह्ममयं जगत् ।

सा दृष्टिः परमोदारा न नासात्रावलोकिनी ॥ २९ ॥

द्रष्टृदर्शनदृश्यानां विरामो यत्र वा भवेत् ।

दृष्टिस्तत्रैव कर्तव्या न नासात्रावलोकिनी ॥ ३० ॥

चित्तादिसर्वभावेषु ब्रह्मत्वेनैव भावनात् ।

निरोधः सर्ववृत्तीनां प्राणायामः स उच्यते ॥ ३१ ॥

निषेधनं प्रपञ्चस्य रेचकाप्यः समीरितः ।

ब्रह्मैवास्मीति या वृत्तिः पूरको वायुरुच्यते ॥ ३२ ॥

ततस्तद्भृत्तिनैश्चल्यं कुम्भकः प्राणसंयमः ।

अयं यापि प्रबुद्धानामज्ञानां घ्राणपीडनम् ॥ ३३ ॥

विषयेष्यात्मतां दृष्ट्वा मनसश्चित्तञ्जकम् ।

प्रत्याहारः स विज्ञेयोऽभ्यसनीयो मुहुर्मुहुः ॥ ३४ ॥

यत्र यत्र मनो याति ब्रह्मणस्तत्र दर्शनात् ।

मनसा धारणं शैव धारणा सा परा मता ॥ ३५ ॥

ब्रह्मैवास्मीति सद्भूत्या निरालम्बतया स्थितिः ।

ध्यानशब्देन विख्यातः परमानन्ददायकः ॥ ३६ ॥

निर्विकारतया वृत्त्या ब्रह्माकारतया पुनः ।

वृत्तिविस्मरणं सम्यक्प्रसाधिरभिधीयते ॥ ३७ ॥

धर्मं यादृत्रिमानन्दं तावत्साधु समभ्यसेत् ।

लक्ष्यो यावत्क्षणात्पुंसः प्रत्यक्तुं सम्भवेत्स्वयम् ॥ ३८ ॥

ततः साधननिर्मुक्तः सिद्धो भवति योगिराट् ।

तत्त्वं रूपं भवेत्तस्य विषयो मनसो गिराम् ॥ ३९ ॥

समाधौ डियमाणे तु विद्वान्यायान्ति वै बलात् ।

अनुसन्धानराहित्यमावस्यं भोगलावसम् ॥ ४० ॥

लयस्तमश्च विक्षेपस्तेजः स्वेदश्च शून्यता ।

अवे हि विद्वन्बालुल्यं त्याज्यं ब्रह्मविशारदैः ॥ ४१ ॥

भाववृत्त्या हि भावत्वं शून्यवृत्त्या हि शून्यता ।

ब्रह्मवृत्त्या हि पूर्णत्वं तथा पूर्णत्वमभ्यसेत् ॥ ४२ ॥

ये हि वृत्तिं विहायैनां ब्रह्माभ्यां पावनीं पराम् ।

वृथैव ते तु श्रुवन्ति पशुभिश्च समा नराः ॥ ४३ ॥

ये तु वृत्तिं विजानन्ति ज्ञात्वा वै वर्धयन्ति ये ।

ते वै सत्पुरुषा धन्या वन्द्यास्ते भुवनत्रये ॥ ४४ ॥

येषां वृत्तिः समा वृद्धा परिपक्वा च सा पुनः ।

ते वै सद्ब्रह्मतां प्राप्ता नेतरे शब्दवादिनः ॥ ४५ ॥

कुशला ब्रह्मवार्तायां वृत्तिहीनाः सुरागिणः ।

तेऽप्यज्ञानतया नूनं पुनरायान्ति यान्ति च ॥ ४६ ॥

निमिषार्धं न तिष्ठन्ति वृत्तिं ब्रह्ममयीं विना ।

यथा तिष्ठन्ति ब्रह्माद्याः सनकाद्याः शुकादयः ॥ ४७ ॥

कारणं यस्य वै कार्यं कारणं तस्य जायते ।

कारणं तत्त्वतो नश्येत्कार्याभावे विचारतः ॥ ४८ ॥

अथ शुद्धं भवेद्भस्तु यद्वै वायामगोचरम् ।

उदेति शुद्धचित्तानां वृत्तिज्ञानं ततः परम् ॥ ४९ ॥

भावितं तीव्रवेगेन यद्भस्तु निश्चयात्मकम् ।
 दृश्यं व्यदृश्यतां नीत्वा ब्रह्माकारेण चिन्तयेत् ॥ ५० ॥
 विद्वान्नित्यं सुप्ते तिष्ठेद्विद्या चिद्रसपूर्वाया ॥
 एति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

अथ उ कुमारः शिवं पप्रच्छाऽप्येकैकरस-
 चिन्मात्रस्वतृपमनुब्रूहीति । स उवाच परमः शिवः ।
 अप्येकैकरसं दृश्यमप्येकैकरसं जगत् ।
 अप्येकैकरसं भावमप्येकैकरसं स्वयम् ॥ १ ॥
 अप्येकैकरसो मन्त्र अप्येकैकरसा क्रिया ।
 अप्येकैकरसं ज्ञानमप्येकैकरसं जलम् ॥ २ ॥
 अप्येकैकरसा भूमिरप्येकैकरसं वियत् ।
 अप्येकैकरसं शास्त्रमप्येकैकरसा त्रयी ॥ ३ ॥
 अप्येकैकरसं ब्रह्म चाप्येकैकरसं व्रतम् ।
 अप्येकैकरसो ज्ञानमप्येकैकरसो व्यजः ॥ ४ ॥
 अप्येकैकरसो ब्रह्मा अप्येकैकरसो हरिः ।
 अप्येकैकरसो रुद्र अप्येकैकरसोऽस्म्यहम् ॥ ५ ॥
 अप्येकैकरसो ह्यात्मा व्यप्येकैकरसो गुरुः ।
 अप्येकैकरसं लक्ष्यमप्येकैकरसं महः ॥ ६ ॥
 अप्येकैकरसो देव अप्येकैकरसं मनः ।
 अप्येकैकरसं चित्तमप्येकैकरसं सुषुम् ॥ ७ ॥
 अप्येकैकरसा विद्या अप्येकैकरसोऽव्ययः ।
 अप्येकैकरसं नित्यमप्येकैकरसं परम् ॥ ८ ॥
 अप्येकैकरसं किञ्चिदप्येकैकरसं परम् ।
 अप्येकैकरसादन्यत्रास्ति नास्ति षडानन ॥ ९ ॥
 अप्येकैकरसान्नास्ति अप्येकैकरसान्न छि ।
 अप्येकैकरसात्किञ्चिदप्येकैकरसाहम् ॥ १० ॥
 अप्येकैकरसं स्थूलं सूक्ष्मं चाप्येकैकरसं पञ्चम् ।

अप्पुडैकरसं वेधमपुडैकरसो भवान् ॥ ११ ॥
 अप्पुडैकरसं गुह्यमपुडैकरसादिकम् ।
 अप्पुडैकरसो ज्ञाता ह्यपुडैकरसा स्थितिः ॥ १२ ॥
 अप्पुडैकरसा माता अप्पुडैकरसः पिता ।
 अप्पुडैकरसो भ्राता अप्पुडैकरसः पतिः ॥ १३ ॥
 अप्पुडैकरसं सूत्रमपुडैकरसो विराट् ।
 अप्पुडैकरसं गात्रमपुडैकरसं शिरः ॥ १४ ॥
 अप्पुडैकरसं यान्तरपुडैकरसं बलिः ।
 अप्पुडैकरसं पूर्णमपुडैकरसामृतम् ॥ १५ ॥
 अप्पुडैकरसं गोत्रमपुडैकरसं गृहम् ।
 अप्पुडैकरसं गोप्यमपुडैकरसशशी ॥ १६ ॥
 अप्पुडैकरसास्तारा अप्पुडैकरसो रविः ।
 अप्पुडैकरसं क्षेत्रमपुडैकरसा क्षमा ॥ १७ ॥
 अप्पुडैकरस शान्त अप्पुडैकरसोऽगुणः ।
 अप्पुडैकरसः साक्षी अप्पुडैकरसः सुहृत् ॥ १८ ॥
 अप्पुडैकरसो बन्धुरपुडैकरसः सप्ता ।
 अप्पुडैकरसो राजा अप्पुडैकरसं पुरम् ॥ १९ ॥
 अप्पुडैकरसं राजयमपुडैकरसाः प्रजाः ।
 अप्पुडैकरसं तारमपुडैकरसो जपः ॥ २० ॥
 अप्पुडैकरसं ध्यानमपुडैकरसं पदम् ।
 अप्पुडैकरसं ग्राह्यमपुडैकरसं मङ्गलम् ॥ २१ ॥
 अप्पुडैकरसं ज्योतिरपुडैकरसं धनम् ।
 अप्पुडैकरसं भोजयमपुडैकरसं उविः ॥ २२ ॥
 अप्पुडैकरसो डोम अप्पुडैकरसो जपः ।
 अप्पुडैकरसं स्वर्गमपुडैकरसः स्वयम् ॥ २३ ॥
 अप्पुडैकरसं सर्वं यिन्मात्रमिति भावयेत् ।
 यिन्मात्रमेव यिन्मात्रमपुडैकरसं परम् ॥ २४ ॥

भववर्जितश्चिन्मात्रं सर्वं चिन्मात्रमेव हि ।
 धृष्टं य सर्वं चिन्मात्रमयं चिन्मयमेव हि ॥ २५ ॥
 आत्मभावं य चिन्मात्रमभएउकैरसं विदुः ।
 सर्वलोकं य चिन्मात्रं वत्ता मत्ता य चिन्मयम् ॥ २६ ॥
 आकाशो भूर्जलं वायुरग्निर्ब्रह्मा हरिः शिवः ।
 यत्किञ्चिद्यन्न किञ्चिद्यच्च सर्वं चिन्मात्रमेव हि ॥ २७ ॥
 अभएउकैरसं सर्वं यद्यश्चिन्मात्रमेव हि ।
 भूतं भव्यं भविष्यच्च सर्वं चिन्मात्रमेव हि ॥ २८ ॥
 द्रव्यं कालं य चिन्मात्रं ज्ञानं ज्ञेयं चिदेव हि ।
 ज्ञाता चिन्मात्ररूपश्च सर्वं चिन्मयमेव हि ॥ २९ ॥
 सम्भाषणं य चिन्मात्रं यद्यश्चिन्मात्रमेव हि ।
 असञ्च्य सञ्च्य चिन्मात्रमाद्यन्तं चिन्मयं सदा ॥ ३० ॥
 आदिरन्तश्च चिन्मात्रं गुरुशिष्यादि चिन्मयम् ।
 दृग्दृश्यं यदि चिन्मात्रमस्ति येश्चिन्मयं सदा ॥ ३१ ॥
 सर्वान्तर्यं हि चिन्मात्रं देहं चिन्मात्रमेव हि ।
 लिङ्गं य कारणं यैव चिन्मात्रान्न हि विद्यते ॥ ३२ ॥
 अहं त्वं यैव चिन्मात्रं मूर्तामूर्तादिचिन्मयम् ।
 पुण्यं पापं य चिन्मात्रं शुचश्चिन्मात्रविग्रहः ॥ ३३ ॥
 चिन्मात्रान्नास्ति सङ्कल्पश्चिन्मात्रान्नास्ति वेदनम् ।
 चिन्मात्रान्नास्ति मन्त्रादि चिन्मात्रान्नास्ति देवता ॥ ३४ ॥
 चिन्मात्रान्नास्ति द्विज्ज्वालाश्चिन्मात्राद्व्यावहारिकम् ।
 चिन्मात्रात्परमं ब्रह्म चिन्मात्रान्नास्ति कोऽपि हि ॥ ३५ ॥
 चिन्मात्रान्नास्ति माया य चिन्मात्रान्नास्ति पूजनम् ।
 चिन्मात्रान्नास्ति मन्तव्यं चिन्मात्रान्नास्ति सत्यकम् ॥ ३६ ॥
 चिन्मात्रान्नास्ति दोशादि चिन्मात्रान्नास्ति वै वसु ।
 चिन्मात्रान्नास्ति मौनं य चिन्मात्रान्नस्त्यमौनकम् ॥ ३७ ॥
 चिन्मात्रान्नास्ति वैराग्यं सर्वं चिन्मात्रमेव हि ।
 यच्च यावच्च चिन्मात्रं यच्च यावच्च दृश्यते ॥ ३८ ॥

यथ्य यावथ्य दूरस्थं सर्वं यिन्मात्रमेव हि ।
 यथ्य यावथ्य भूतादि यथ्य यावथ्य लक्ष्यते ॥ ३९ ॥
 यथ्य यावथ्य वेदान्ताः सर्वं यिन्मात्रमेव हि ।
 यिन्मात्रान्नास्ति गमनं यिन्मात्रान्नास्ति भोक्षकम् ॥ ४० ॥
 यिन्मात्रान्नास्ति लक्ष्यं य सर्वं यिन्मात्रमेव हि ।
 अप्पाएउैकरसं ब्रह्म यिन्मात्रान्न हि विद्यते ॥ ४१ ॥
 शास्त्रे भयि त्वयीशे य ङ्यभएउैकरसो भवान् ।
 षत्येकडुपतया यो वा जानात्यहं त्विति ॥ ४२ ॥
 सकृज्ज्ञानेन मुक्तिः स्यात्साम्यगज्ञाने स्वयं गुरुः ॥ ४३ ॥
 षति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

कुमारः पितरमात्मानुभवमनुभ्रूडीति पप्रच्छ ।
 स ङोवाय परः शिवः ।
 परब्रह्मस्वरुपोऽहं परमानन्दमस्यहम् ।
 केवलं ज्ञानरुपोऽहं केवलं परमोऽस्यहम् ॥ १ ॥
 केवलं शान्तरुपोऽहं केवलं यिन्मयोऽस्यहम् ।
 केवलं नित्यरुपोऽहं केवलं शाश्वतोऽस्यहम् ॥ २ ॥
 केवलं सत्त्वरुपोऽहमहं त्यक्त्वाहमस्यहम् ।
 सर्वङ्गीनस्वरुपोऽहं यिदाकाशमयोऽस्यहम् ॥ ३ ॥
 केवलं तुर्यरुपोऽस्मि तुर्यातीतोऽस्मि केवलः ।
 सदा यैतन्यरुपोऽस्मि यिदानन्दमयोऽस्यहम् ॥ ४ ॥
 केवलाकाररुपोऽस्मि शुद्धरुपोऽस्यहं सदा ।
 केवलं ज्ञानरुपोऽस्मि केवलं प्रियमस्यहम् ॥ ५ ॥
 निर्विकल्पस्वरुपोऽस्मि निरीङोऽस्मि निरामयः ।
 सदाऽसङ्गस्वरुपोऽस्मि निर्विकारोऽहमव्ययः ॥ ६ ॥
 सदैकरसरुपोऽस्मि सदा यिन्मात्रविग्रहः ।
 अपरिच्छिन्नरुपोऽस्मि ङ्यभएङानन्दरुपवान् ॥ ७ ॥

सत्परानन्दरूपोऽस्मि चित्परानन्दमस्यहम् ।
अन्तरान्तररूपोऽहमवाप्ननसगोचरः ॥ ८ ॥
आत्मानन्दस्वरूपोऽहं सत्यानन्दोऽस्यहं सदा ।
आत्मारामस्वरूपोऽस्मि ह्ययमात्मा सदाशिवः ॥ ९ ॥
आत्मप्रकाशरूपोऽस्मि ह्यात्मज्योतिरसोऽस्यहम् ।
आदिमध्यान्तलीनोऽस्मि ह्याकाशसदृशोऽस्यहम् ॥ १० ॥
नित्यशुद्धचिदानन्दसत्तामात्रोऽहमव्ययः ।
नित्यबुद्धविशुद्धैकसच्चिदानन्दमस्यहम् ॥ ११ ॥
नित्यशेषस्वरूपोऽस्मि सर्वातीतोऽस्यहं सदा ।
रूपातीतस्वरूपोऽस्मि परमाकाशविग्रहः ॥ १२ ॥
भूमानन्दस्वरूपोऽस्मि भाषाहीनोऽस्यहं सदा ।
सर्वाधिष्ठानरूपोऽस्मि सर्वदा चिद्धनोऽस्यहम् ॥ १३ ॥
देहभावविहीनोऽस्मि चिन्ताहीनोऽस्मि सर्वदा ।
चित्तवृत्तिविहीनोऽहं चिदात्मैकरसोऽस्यहम् ॥ १४ ॥
सर्वदृश्यविहीनोऽहं दृग्रूपोऽस्यहमेव हि ।
सर्वदा पूर्णरूपोऽस्मि नित्यतृप्तोऽस्यहं सदा ॥ १५ ॥
अहं ब्रह्मैव सर्वं स्यादहं चैतन्यमेव हि ।
अहमेवाहमेवास्मि भूमाकाशस्वरूपवान् ॥ १६ ॥
अहमेव मलानात्मा ह्यहमेव परात्परः ।
अहमन्यवदाभामि ह्यहमेव शरीरवत् ॥ १७ ॥
अहं शिष्यवदाभामि ह्ययं लोकत्रयाश्रयः ।
अहं कालत्रयातीत अहं वेदैरुपासितः ॥ १८ ॥
अहं शास्त्रेण निर्णीत अहं चित्ते व्यवस्थितः ।
मत्सक्तं नास्ति किञ्चिद्वा मत्सक्तं पृथिवी च वा ॥ १९ ॥
मयातिरिक्तं यद्यद्वा तत्तन्नास्तीति निश्चिनु ।
अहं ब्रह्मास्मि सिद्धोऽस्मि नित्यशुद्धोऽस्यहं सदा ॥ २० ॥
निर्गुणः केवलात्मास्मि निराकारोऽस्यहं सदा ।
केवलं ब्रह्ममात्रोऽस्मि ह्यजरोऽस्यमरोऽस्यहम् ॥ २१ ॥

स्वयमेव स्वयं भाभि स्वयमेव सदात्मकः ।
 स्वयमेवात्मनि स्वस्थः स्वयमेव परा गतिः ॥ २२ ॥
 स्वयमेव स्वयं भञ्जे स्वयमेव स्वयं रमे ।
 स्वयमेव स्वयं ज्योतिः स्वयमेव स्वयं मलः ॥ २३ ॥
 स्वस्थात्मनि स्वयं रंस्ये स्वात्मन्येव विलोक्ये ।
 स्वात्मन्येव सुष्पासीनः स्वात्ममात्रावशेषकः ॥ २४ ॥
 स्वयैतन्ये स्वयं स्थास्ये स्वात्मराज्ये सुप्ते रमे ।
 स्वात्मसिंहासने स्थित्वा स्वात्मनोऽन्यत्र चिन्तये ॥ २५ ॥
 चिद्रूपमात्रं ब्रह्मैव सख्यिदानन्दमद्रयम् ।
 आनन्दधन अवाडमलं ब्रह्मास्मि डेवलम् ॥ २६ ॥
 सर्वदा सर्वशून्योऽलं सर्वात्मानन्दवानलम् ।
 नित्यानन्दस्वरूपोऽलमात्माकाशोऽस्मि नित्यदा ॥ २७ ॥
 अलमेव लृटाकाशश्चिदादित्यस्वरूपवान् ।
 आत्मनात्मनि तृभोऽस्मि ल्यरूपोऽस्यलमव्ययः ॥ २८ ॥
 अेकसङ्ख्याविडीनोऽस्मि नित्यमुक्तस्वरूपवान् ।
 आकाशादपि सूक्ष्मोऽलमाधन्ताभाववानलम् ॥ २९ ॥
 सर्वप्रकाशरूपोऽलं परावरसुष्मोऽस्यलम् ।
 सत्तामात्रस्वरूपोऽलं शुद्धमोक्षस्वरूपवान् ॥ ३० ॥
 सत्यानन्दस्वरूपोऽलं ज्ञानानन्दधनोऽस्यलम् ।
 विज्ञानमात्ररूपोऽलं सख्यिदानन्दलक्षणः ॥ ३१ ॥
 ब्रह्ममात्रमिदं सर्वं ब्रह्मणोऽन्यत्र डिञ्चन ।
 तदेवालं सदानन्दं ब्रह्मैवालं सनातनम् ॥ ३२ ॥
 त्वमित्येतत्तदित्येतन्मतोऽन्यत्रास्ति डिञ्चन ।
 चिञ्चैतन्यस्वरूपोऽलमलमेव शिवः परः ॥ ३३ ॥
 अतिभावस्वरूपोऽलमलमेव सुष्पात्मकः ।
 साक्षिवस्तुविडीनत्वात्साक्षित्वं नास्ति मे सदा ॥ ३४ ॥
 डेवलं ब्रह्ममात्रत्वाडलमात्मा सनातनः ।

अलमेवादिशेषोऽलमलं शेषोऽलमेव छि ॥ ३५ ॥
 नामरूपविमुक्तोऽलमलमानन्दविग्रहः ।
 छिन्द्रियाभावरूपोऽलं सर्वभावस्वरूपकः ॥ ३६ ॥
 बन्धमुक्तिविहीनोऽलं शाश्वतानन्दविग्रहः ।
 आदित्यैतन्यमात्रोऽलममण्डैकरसोऽस्म्यलम् ॥ ३७ ॥
 वाङ्मनोऽगोचरश्चालं सर्वत्र सुभवानलम् ।
 सर्वत्र पूर्णरूपोऽलं भूमानन्दमयोऽस्म्यलम् ॥ ३८ ॥
 सर्वत्र तृप्तिरूपोऽलं परामृतरसोऽस्म्यलम् ।
 अेकमेवाद्वितीयं सद्ब्रह्मैवालं न संशयः ॥ ३९ ॥
 सर्वशून्यस्वरूपोऽलं सकलागमगोचरः ।
 मुक्तोऽलं भोक्षरूपोऽलं निर्वाणसुभरूपवान् ॥ ४० ॥
 सत्यविज्ञानमात्रोऽलं सन्मात्रानन्दवानलम् ।
 तुरीयातीतरूपोऽलं निर्विकल्पस्वरूपवान् ॥ ४१ ॥
 सर्वदा ङ्यज्जरूपोऽलं नीरागोऽस्मि निरञ्जनः ।
 अलं शुद्धोऽस्मि बुद्धोऽस्मि नित्योऽस्मि प्रभुरस्म्यलम् ॥ ४२ ॥
 ओङ्कारार्थस्वरूपोऽस्मि निष्कलङ्गमयोऽस्म्यलम् ।
 चिदाकारस्वरूपोऽस्मि नालमस्मि न सोऽस्म्यलम् ॥ ४३ ॥
 न छि किञ्चित्स्वरूपोऽस्मि निर्व्यापारस्वरूपवान् ।
 निरंशोऽस्मि निराभासो न मनो नेन्द्रियोऽस्म्यलम् ॥ ४४ ॥
 न बुद्धिर्न विकल्पोऽलं न द्देषादित्योऽस्म्यलम् ।
 न जाग्रत्स्वप्नरूपोऽलं न सुषुप्तिस्वरूपवान् ॥ ४५ ॥
 न तापत्रयरूपोऽलं नेषणात्रयवानलम् ।
 श्रवाणं नास्ति मे सिद्धेर्भननं य चिदात्मनि ॥ ४६ ॥
 सजातीयं न मे किञ्चिद्विजातीयं न मे क्वचित् ।
 स्वगतं य न मे किञ्चिन्न मे भेदत्रयं क्वचित् ॥ ४७ ॥
 असत्यं छि मनोरूपमसत्यं बुद्धिरूपकम् ।
 अलङ्कारमसिद्धीति नित्योऽलं शाश्वतो ङ्यजः ॥ ४८ ॥

देउत्रयमसद्विद्धि कालत्रयमसत्सदा ।
 गुणत्रयमसद्विद्धि ह्ययं सत्यात्मकः शुचिः ॥ ४८ ॥
 श्रुतं सर्वमसद्विद्धि वेदं सर्वमसत्सदा ।
 शास्त्रं सर्वमसद्विद्धि ह्यलं सत्यधिदात्मकः ॥ ५० ॥
 मूर्तित्रयमसद्विद्धि सर्वभूतमसत्सदा ।
 सर्वतत्त्वमसद्विद्धि ह्ययं भूमा सदाशिवः ॥ ५१ ॥
 गुरुशिष्यमसद्विद्धि गुरोर्मन्त्रमसत्ततः ।
 यद्दृश्यं तदसद्विद्धि न मां विद्धि तथाविधम् ॥ ५२ ॥
 यच्चिन्त्यं तदसद्विद्धि यत्र्यायं तदसत्सदा ।
 यद्धितं तदसद्विद्धि न मां विद्धि तथाविधम् ॥ ५३ ॥
 सर्वाङ्गानसद्विद्धि सर्वाङ्गानसत्त्विति ।
 दृष्टं श्रुतमसद्विद्धि ओतं प्रोतमसन्मयम् ॥ ५४ ॥
 कार्याकार्यमसद्विद्धि नष्टं प्राप्तमसन्मयम् ।
 दुःखादुःखमसद्विद्धि सर्वासर्वमन्मयम् ॥ ५५ ॥
 पूर्णापूर्णमसद्विद्धि धर्माधर्ममसन्मयम् ।
 लाभालाभावसद्विद्धि जयाजयमसन्मयम् ॥ ५६ ॥
 शब्दं सर्वमसद्विद्धि स्पर्शं सर्वमसत्सदा ।
 रुपं सर्वमसद्विद्धि रसं सर्वमसन्मयम् ॥ ५७ ॥
 गन्धं सर्वमसद्विद्धि सर्वाङ्गानमसन्मयम् ।
 असदेव सदा सर्वमसदेव भवोद्भवम् ॥ ५८ ॥
 असदेव गुणं सर्वं सन्मात्रमलमेव हि ।
 स्वात्ममन्त्रं सदा पश्येत्स्वात्ममन्त्रं सदाभ्यसेत् ॥ ५९ ॥
 अलं ब्रह्मास्मि मन्त्रोऽयं दृश्यपापं विनाशयेत् ।
 अलं ब्रह्मास्मि मन्त्रोऽयमन्मयमन्त्रं विनाशयेत् ॥ ६० ॥
 अलं ब्रह्मास्मि मन्त्रोऽयं देहदोषं विनाशयेत् ।
 अलं ब्रह्मास्मि मन्त्रोऽयं जन्मपापं विनाशयेत् ॥ ६१ ॥
 अलं ब्रह्मास्मि मन्त्रोऽयं मृत्युपापं विनाशयेत् ।
 अलं ब्रह्मास्मि मन्त्रोऽयं द्वैतदुःखं विनाशयेत् ॥ ६२ ॥

अलं अलमास्मि मन्त्रोऽयं भेदबुद्धिं विनाशयेत् ।
 अलं अलमास्मि मन्त्रोऽयं चिन्ताद्गुणं विनाशयेत् ॥ ६३ ॥
 अलं अलमास्मि मन्त्रोऽयं बुद्धिव्याधिं विनाशयेत् ।
 अलं अलमास्मि मन्त्रोऽयं चित्तबन्धं विनाशयेत् ॥ ६४ ॥
 अलं अलमास्मि मन्त्रोऽयं सर्वव्याधीन्विनाशयेत् ।
 अलं अलमास्मि मन्त्रोऽयं सर्वशोकं विनाशयेत् ॥ ६५ ॥
 अलं अलमास्मि मन्त्रोऽयं कामादीन्नाशयेत्क्षणात् ।
 अलं अलमास्मि मन्त्रोऽयं क्रोधशक्तिं विनाशयेत् ॥ ६६ ॥
 अलं अलमास्मि मन्त्रोऽयं चित्तवृत्तिं विनाशयेत् ।
 अलं अलमास्मि मन्त्रोऽयं सङ्कल्पादीन्विनाशयेत् ॥ ६७ ॥
 अलं अलमास्मि मन्त्रोऽयं कोटिदोषं विनाशयेत् ।
 अलं अलमास्मि मन्त्रोऽयं सर्वतन्त्रं विनाशयेत् ॥ ६८ ॥
 अलं अलमास्मि मन्त्रोऽयमात्माज्ञानं विनाशयेत् ।
 अलं अलमास्मि मन्त्रोऽयमात्मलोकजयप्रदः ॥ ६९ ॥
 अलं अलमास्मि मन्त्रोऽयमप्रतर्क्यसुषुप्रदः ।
 अलं अलमास्मि मन्त्रोऽयमजडत्वं प्रयच्छति ॥ ७० ॥
 अलं अलमास्मि मन्त्रोऽयमनात्मासुरमर्दनः ।
 अलं अलमास्मि मन्त्रोऽयमनात्माप्यगिरीन्धरेत् ॥ ७१ ॥
 अलं अलमास्मि मन्त्रोऽयमनात्माप्यासुरान्धरेत् ।
 अलं अलमास्मि मन्त्रोऽयं सर्वास्तान्भोक्षयिष्यति ॥ ७२ ॥
 अलं अलमास्मि मन्त्रोऽयं ज्ञानानन्दं प्रयच्छति ।
 समकोटिमहामन्त्रं जन्मकोटिशतप्रदम् ॥ ७३ ॥
 सर्वमन्त्रान्सामुत्सृज्य येतं मन्त्रं समव्यसेत् ।
 सद्यो भोक्षमवाप्नोति नात्र सन्देहमप्यपि ॥ ७४ ॥
 एति तृतीयोध्यायः ॥ ३ ॥

स्थितिमनुब्रूहीति । स ङोवाय परः शिवः ।
 सिद्धात्माङ् परात्माङ् निर्गुणोऽङ् परात्परः ।
 आत्ममात्रेण यस्तिष्ठेत्स श्रुवन्मुक्त उच्यते ॥ १ ॥

देलत्रयातिरिक्तोऽङ् शुद्धयैतन्यमस्यलम् ।
 ब्रह्माङ्मिति यस्यान्तः स श्रुवन्मुक्त उच्यते ॥ २ ॥

आनन्दघनरूपोऽस्मि परानन्दघनोऽस्यलम् ।
 यस्य देहादिकं नास्ति यस्य ब्रह्मेति निश्चयः ।
 परमानन्दपूर्णो यः स श्रुवन्मुक्त उच्यते ॥ ३ ॥

यस्य किञ्चिदङ् नास्ति चिन्मात्रेणावतिष्ठते ।
 यैतन्यमात्रो यस्यान्तश्चिन्मात्रैकस्वरूपवान् ॥ ४ ॥

सर्वत्र पूर्णरूपपात्मा सर्वत्रात्मावशेषकः ।
 आनन्दरतिरव्यक्तः परिपूर्णश्चिदात्मकः ॥ ५ ॥

शुद्धयैतन्यरूपपात्मा सर्वसङ्गविवर्जितः ।
 नित्यानन्दः प्रसन्नात्मा लयन्यचिन्ताविवर्जितः ॥ ६ ॥
 किञ्चिदस्तित्वहीनो यः स श्रुवन्मुक्त उच्यते ।
 न मे चित्तं न मे बुद्धिर्नाङ्कुमारो न चेन्द्रियम् ॥ ७ ॥

न मे देहः कदाचिद्वा न मे प्राणादयः क्वचित् ।
 न मे माया न मे कामो न मे क्रोधः परोऽस्यलम् ॥ ८ ॥

न मे किञ्चिद्विदं वापि न मे किञ्चित्स्वयिज्जगत् ।
 न मे दोषो न मे लिङ्गं न मे यक्षुर्न मे मनः ॥ ९ ॥

न मे श्रोत्रं न मे नासा न मे जिह्वा न मे करः ।
 न मे जगत्र मे स्वप्नं न मे कारणमएवपि ॥ १० ॥

न मे तुरीयमिति यः स श्रुवन्मुक्त उच्यते ।
 धर्तं सर्वं न मे किञ्चिदयं सर्वं न मे क्वचित् ॥ ११ ॥

न मे कालो न मे देशो न मे वस्तु न मे भक्तिः ।
 न मे स्नानं न मे सन्ध्या न मे दैवं न मे स्थलम् ॥ १२ ॥

न मे तीर्थं न मे सेवा न मे ज्ञानं न मे पदम् ।
 न मे बन्धो न मे जन्म न मे वाक्यं न मे रविः ॥ १३ ॥

न मे पुण्यं न मे पापं न मे कार्यं न मे शुभम् ।
 ने मे ज्ञो ऽति स्वात्मा न मे किञ्चिज्जगत्रयम् ॥ १४ ॥
 न मे मोक्षो न मे द्वैतं न मे वेदो न मे विधिः ।
 न मेऽन्तिकं न मे दूरं न मे बोधो न मे रजः ॥ १५ ॥
 न मे गुरुर्न मे शिष्यो न मे लीनो न याधिकः ।
 न मे ब्रह्म न मे विषयुर्न मे रुद्रो न यन्द्रमाः ॥ १६ ॥
 न मे पृथ्वी न मे तोयं न मे वायुर्न मे वियत् ।
 न मे वह्निर्न मे गोत्रं न मे लक्ष्यं न मे भवः ॥ १७ ॥
 न मे ध्याता न मे ध्येयं न मे ध्यानं न मे मनः ।
 न मे शीतं न मे योष्यं न मे तृष्णा न मे क्षुधा ॥ १८ ॥
 न मे मित्रं न मे शत्रुर्न मे मोहो न मे जयः ।
 न मे पूर्वं न मे पश्चान्न मे योर्ध्वं न मे दिशः ॥ १९ ॥
 न मे वक्तव्यमल्पं वा न मे श्रोतव्यमप्यपि ।
 न मे गन्तव्यमीषद्वा न मे ध्यातव्यमप्यपि ॥ २० ॥
 न मे लोक्तव्यमीषद्वा न मे स्मर्तव्यमप्यपि ।
 न मे भोगो न मे रागो न मे यागो न मे लयः ॥ २१ ॥
 न मे मौर्यं न मे शान्तं न मे बन्धो न मे प्रियम् ।
 न मे मोहः प्रमोहो वा न मे स्थूलं न मे कृशम् ॥ २२ ॥
 न मे दीर्घं न मे दुस्वप्नं न मे वृद्धिर्न मे क्षयः ।
 अध्यारोपोऽपवाहो वा न मे चैकं न मे बहु ॥ २३ ॥
 न मे आन्ध्र्यं न मे मान्द्यं न मे पद्धिदमप्यपि ।
 न मे मांसं न मे रक्तं न मे मेदो न मे ह्यसृक् ॥ २४ ॥
 न मे मज्जा न मेऽस्थिर्वा न मे त्वग्धातु सप्तकम् ।
 न मे शुक्लं न मे रक्तं न मे नीलं न मे पृथक् ॥ २५ ॥
 न मे तापो न मे लाभो मुष्यं गौणं न मे क्वचित् ।
 न मे भ्रान्तिर्न मे स्थैर्यं न मे गुह्यं न मे कुलम् ॥ २६ ॥
 न मे त्याज्यं न मे ग्राह्यं न मे लास्यं न मे नयः ।
 न मे वृत्तं न मे ग्लानिर्न मे शोष्यं न मे सुभम् ॥ २७ ॥

न मे ज्ञाता न मे ज्ञानं न मे ज्ञेयं न मे स्वयम् ।
 न मे तुभ्यं न मे मलयं न मे त्वं य न मे त्वलम् ॥ २८ ॥
 न मे जरा न मे बाल्यं न मे यौवनमप्यपि ।
 अलं ब्रह्मास्म्यलं ब्रह्मास्म्यलं ब्रह्मेति निश्चयः ॥ २९ ॥
 चिदलं चिदलं चेति स ज्ञानमुक्त उच्यते ।
 ब्रह्मैवालं चिदेवालं परो वालं न संशयः ॥ ३० ॥
 स्वयमेव स्वयं लंसः स्वयमेव स्वयं स्थितः ।
 स्वयमेव स्वयं पश्येत्स्वात्मराज्ये सुषं वसेत् ॥ ३१ ॥
 स्वात्मानन्दं स्वयं भोक्ष्येत्स ज्ञानमुक्त उच्यते ।
 स्वयमेवैकवीरोऽग्रे स्वयमेव प्रभुः स्मृतः ॥ ३२ ॥
 ब्रह्मभूतः प्रशान्तात्मा ब्रह्मानन्दमयः सुधी ।
 स्वच्छरूपो मलाभौनी वैदेही मुक्त अेव सः ॥ ३३ ॥
 सर्वात्मा समरुपात्मा शुद्धात्मा त्वलमुत्थितः ।
 अेकवर्जित अेकात्मा सर्वात्मा स्वात्ममात्रकः ॥ ३४ ॥
 अजात्मा यामृतात्मा लं स्वयमात्मा लमव्ययः ।
 लक्ष्यात्मा ललितात्मा लं तूष्णीमात्मस्वभाववान् ॥ ३५ ॥
 आनन्दात्मा प्रियो ज्यात्मा मोक्षात्मा बन्धवर्जितः ।
 ब्रह्मैवालं चिदेवालमेवं वापि न चिन्त्यते ॥ ३६ ॥
 चिन्मात्रेणैव यस्तिष्ठेद्वैदेही मुक्त अेव सः ॥ ३७ ॥
 निश्चयं य परिच्यज्य अलं ब्रह्मेति निश्चयम् ।
 आनन्दभरितस्वान्तो वैदेही मुक्त अेव सः ॥ ३८ ॥
 सर्वमस्तीति नास्तीति निश्चयं त्यज्य तिष्ठति ।
 अलं ब्रह्मास्मि नास्मीति सच्चिदानन्दमात्रकः ॥ ३९ ॥
 किञ्चित्कवचित्कदाचिश्च आत्मानं न स्पृशत्यसौ ।
 तूष्णीमेव स्थितस्तूष्णीं तूष्णीं सत्यं न किञ्चन ॥ ४० ॥
 परमात्मा गुणातीतः सर्वात्मा भूतभावनः ।
 कालभेदं वस्तुभेदं देशभेदं स्वभेदकम् ॥ ४१ ॥

किञ्चिद्भेदं न तस्यास्ति किञ्चिद्वापि न विद्यते ।

अलं त्वं तद्विदं सोऽयं कालात्मा कालहीनकः ॥ ४२ ॥

शून्यात्मा सूक्ष्मरूपात्मा विश्वात्मा विश्वहीनकः ।

देवात्मादेवहीनात्मा मेयात्मा मेयवर्जितः ॥ ४३ ॥

सर्वत्र जडहीनात्मा सर्वेषामन्तरात्मकः ।

सर्वसङ्कुल्पहीनात्मा चिन्मात्रोऽस्मीति सर्वदा ॥ ४४ ॥

केवलः परमात्मा लं केवलो ज्ञानविग्रहः ।

सत्तामात्रस्वरूपात्मा नान्यत्किञ्चिज्जगद्भयम् ॥ ४५ ॥

श्रुवेश्चेति वाङ्मवेति वेदशास्त्राद्यलं त्विति ।

एदं चैतन्यमेवेति अलं चैतन्यमित्यपि ॥ ४६ ॥

एति निश्चयशून्यो यो वैदेही मुक्त एव सः ।

चैतन्यमात्रसंसिद्धः स्वात्मारामः सुभासनः ॥ ४७ ॥

अपरिच्छिन्नरूपात्मा आणुस्थूलादिवर्जितः ।

तुर्यतुर्या परानन्दो वैदेही मुक्त एव सः ॥ ४८ ॥

नामरूपविहीनात्मा परसंवित्सुभात्मकः ।

तुरीयातीतरूपात्मा शुभाशुभविवर्जितः ॥ ४९ ॥

योगात्मा योगयुक्तात्मा बन्धमोक्षविवर्जितः ।

गुणागुणविहीनात्मा देशकालादिवर्जितः ॥ ५० ॥

साक्ष्यसाक्षित्वहीनात्मा किञ्चित्किञ्चिन्न किञ्चन ।

यस्य प्रपञ्चमानं न ब्रह्माकारमपील न ॥ ५१ ॥

स्वस्वरूपे स्वयञ्ज्योतिः स्वस्वरूपे स्वयंरतिः ।

वाद्यामगोयरानन्दो वाङ्मनोगोयरः स्वयम् ॥ ५२ ॥

अतीतातीतभावो यो वैदेही मुक्त एव सः ।

चित्तवृत्तेरतीतो यश्चित्तवृत्त्यवभासकः ॥ ५३ ॥

सर्ववृत्तिविहीनात्मा वैदेही मुक्त एव सः ।

तस्मिन्काले विदेहीति देहस्मरणवर्जितः ॥ ५४ ॥

एषन्मात्रं स्मृतं येधस्तदा सर्वसमन्वितः ।

परैरदृष्टबाह्यात्मा परमानन्दसिद्धनः ॥ ५५ ॥
 परैरदृष्टबाह्यात्मा सर्ववेदान्तगोचरः ।
 ब्रह्माभूतरसास्वादो ब्रह्माभूतरसायनः ॥ ५६ ॥
 ब्रह्माभूतरसासक्तो ब्रह्माभूतरसः स्वयम् ।
 ब्रह्माभूतरसे मग्नो ब्रह्मानन्दशिवार्यनः ॥ ५७ ॥
 ब्रह्माभूतरसे तृप्तो ब्रह्मानन्दानुभावकः ।
 ब्रह्मानन्दशिवानन्दो ब्रह्मानन्दरसप्राप्तः ॥ ५८ ॥
 ब्रह्मानन्दपरं ज्योतिर्ब्रह्मानन्दनिरन्तरः ।
 ब्रह्मानन्दरसान्नादो ब्रह्मानन्दकुटुम्बकः ॥ ५९ ॥
 ब्रह्मानन्दरसाद्बो ब्रह्मानन्दैकसिद्धनः ।
 ब्रह्मानन्दरसोद्भासो ब्रह्मानन्दरसम्भरः ॥ ६० ॥
 ब्रह्मानन्दजनैर्युक्तो ब्रह्मानन्दात्मनि स्थितः ।
 आत्मरूपमिदं सर्वमात्मनोऽन्यत्र कञ्चन ॥ ६१ ॥
 सर्वमात्माहमात्मास्मि परमात्मा परात्मकः ।
 नित्यानन्द स्वरूपात्मा वैदेही मुक्त श्रेयसः ॥ ६२ ॥
 पूर्णरूपो मलानात्मा प्रीतात्मा शाश्वतात्मकः ।
 सर्वान्तर्यामिरूपात्मा निर्मलात्मा निरात्मकः ॥ ६३ ॥
 निर्विकारस्वरूपात्मा शुद्धात्मा शान्तरूपकः ।
 शान्ताशान्तरूपात्मा नैकात्मत्वविवर्जितः ॥ ६४ ॥
 श्रुवात्मपरमात्मेति चिन्तासर्वस्ववर्जितः ।
 मुक्तामुक्तस्वरूपात्मा मुक्तामुक्तविवर्जितः ॥ ६५ ॥
 बन्धमोक्षस्वरूपात्मा बन्धमोक्षविवर्जितः ।
 द्वैताद्वैतस्वरूपात्मा द्वैताद्वैतविवर्जितः ॥ ६६ ॥
 सर्वासर्वस्वरूपात्मा सर्वासर्वविवर्जितः ।
 मोक्षप्रमोक्षरूपात्मा मोक्षादिविवर्जितः ॥ ६७ ॥
 सर्वसङ्कल्पदीनात्मा वैदेही मुक्त श्रेयसः ।
 निष्कलात्मा निर्मलात्मा ब्रह्मात्मापुरुषात्मकः ॥ ६८ ॥

आनन्दादिविडीनात्मा अमृतात्मा मृतात्मकः ।
 कालत्रयस्वरूपात्मा कालत्रयविवर्जितः ॥ ६९ ॥
 अभिलात्मा उद्यमेयात्मा मानात्मा मानवर्जितः ।
 नित्यप्रत्यक्षरूपात्मा नित्यप्रत्यक्षनिर्णयः ॥ ७० ॥
 अन्यडीनस्वभावात्मा अन्यडीनस्वयम्प्रभः ।
 विद्याविद्यादिमेयात्मा विद्याविद्यादिवर्जितः ॥ ७१ ॥
 नित्यानित्यविडीनात्मा छंढामुत्रविवर्जितः ।
 शमादिषट्कशून्यात्मा भुमुक्षुत्वादिवर्जितः ॥ ७२ ॥
 स्थूलदेहविडीनात्मा सूक्ष्मदेहविवर्जितः ।
 कारणादिविडीनात्मा तुरीयादिविवर्जितः ॥ ७३ ॥
 अत्रकोशविडीनात्मा प्राणकोशविवर्जितः ।
 मनःकोशविडीनात्मा विज्ञानादिविवर्जितः ॥ ७४ ॥
 आनन्दकोशडीनात्मा पञ्चकोशविवर्जितः ।
 निर्विकल्पस्वरूपात्मा सविकल्पविवर्जितः ॥ ७५ ॥
 दृश्यानुविद्धडीनात्मा शब्दविद्धविवर्जितः ।
 सदा समाधिशून्यात्मा आदिमध्यान्तवर्जितः ॥ ७६ ॥
 प्रज्ञानवाक्यडीनात्मा अलम्ब्रामास्मिवर्जितः ।
 तत्त्वमस्यादिविडीनात्मा अयमात्मेत्यभावकः ॥ ७७ ॥
 ओङ्कारवाच्यडीनात्मा सर्ववाच्यविवर्जितः ।
 अवस्थात्रयडीनात्मा अक्षरात्मा त्रिदात्मकः ॥ ७८ ॥
 आत्मज्ञेयादिविडीनात्मा यत्किञ्चिद्विद्विदात्मकः ।
 भानाभानविडीनात्मा वैदेही मुक्त अवे सः ॥ ७९ ॥
 आत्मानमेव वीक्षस्व आत्मानं बोधय स्वकम् ।
 स्वमात्मानं स्वयं भुङ्क्ष्व स्वस्थो भव षडानन ॥ ८० ॥
 स्वमात्मनि स्वयं तृप्तः स्वमात्मानं स्वयं यर ।
 आत्मानमेव मोदस्व वैदेही मुक्तिको भवेत्युपनिषत् ॥
 छति यतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

निदाघो नाम वै मुनिः पप्रथ्य ऋषुं
 भगवन्तमात्मानात्मविवेकमनुब्रूहीति ।
 स ङोवाय ऋषुः ।
 सर्ववायोऽवधिर्ब्रह्म सर्वयिन्तावधिर्गुरुः ।
 सर्वकारणकार्यात्मा कार्यकारणवर्जितः ॥ १ ॥
 सर्वसङ्कल्परहितः सर्वनादमयः शिवः ।
 सर्ववर्जितयिन्मात्रः सर्वानन्दमयः परः ॥ २ ॥
 सर्वतेजःप्रकाशात्मा नादानन्दमयात्मकः ।
 सर्वानुभवनिर्मुक्तः सर्वध्यानविवर्जितः ॥ ३ ॥
 सर्वनादकलातीत शेष आत्माहमव्ययः ।
 आत्मानात्मविवेकादिभेदाभेदविवर्जितः ॥ ४ ॥
 शान्ताशान्तान्तादिहीनात्मा नादान्तज्योतिरूपकः ।
 मडावाक्यार्थतो दूरो ब्रह्मास्मीत्यतिदूरतः ॥ ५ ॥
 तथ्यष्ववर्ज्यस्त्वंशब्दहीनो वाक्यार्थवर्जितः ।
 क्षराक्षरविहीनो यो नादान्तज्योतिरेव सः ॥ ६ ॥
 अभएडैकरसो वाडमानन्दोऽस्मीति वर्जितः ।
 सर्वातीतस्वभावात्मा नादान्तज्योतिरेव सः ॥ ७ ॥
 आत्मेति शब्दहीनो य आत्मशब्दार्थवर्जितः ।
 सख्येदानन्दहीनो य ओषैवात्मा सनातनः ॥ ८ ॥
 स निर्दुष्टमशक्यो यो वेदवाक्यैरगम्यतः ।
 यस्य किञ्चिद्ब्रह्मिर्नास्ति किञ्चिदन्तः किञ्च य ॥ ९ ॥
 यस्य विद्गं प्रपञ्चं वा ब्रह्मैवात्मा न संशयः ।
 नास्ति यस्य शरीरं वा जिवो वा भूतभौतिकः ॥ १० ॥
 नामरूपपादिकं नास्ति भोज्यं वा भोगभुज्य वा ।
 सद्भाऽसद्भा स्थितिर्वापि यस्य नास्ति क्षराक्षरम् ॥ ११ ॥
 गुणं वा विगुणं वापि सम आत्मा न संशयः ।
 यस्य वाच्यं वाचकं वा श्रवणं मननं य वा ॥ १२ ॥

गुरुशिष्याद्विभेदं वा देवलोकाः सुरासुराः ।
 यत्र धर्ममधर्मं वा शुद्धं वाशुद्धमाएवपि ॥ १३ ॥
 यत्र कालमकालं वा निश्चयः संशयो न छि ।
 यत्र मन्त्रममन्त्रं वा विद्याविद्यै न विद्यते ॥ १४ ॥
 द्रष्टृदर्शनदृश्यं वा षष्मन्त्रं कलात्मकम् ।
 अनात्मेति प्रसङ्गो वा ल्यनात्मेति मनोऽपि वा ॥ १५ ॥
 अनात्मेति जगद्धापि नास्ति नास्ति निश्चिनु ।
 सर्वसङ्कल्पशून्यत्वात्सर्वकार्यविवर्जनात् ॥ १६ ॥
 डेवलं ब्रह्ममात्रत्वात्त्रास्त्यनात्मेति निश्चिनु ।
 देवत्रयविहीनत्वात्कालत्रयविवर्जनात् ॥ १७ ॥
 श्रुवत्रयगुणाभावात्तापत्रयविवर्जनात् ।
 लोकरत्रयविहीनत्वात्सर्वमात्मेति शासनात् ॥ १८ ॥
 चित्ताभाष्यन्तनीयं देहाभावाज्जरा न य ।
 पादाभावाद्गतिर्नास्ति उस्ताभावात्क्षिया न य ॥ १९ ॥
 मृत्युर्नास्ति जनाभावाद्बुद्ध्यभावात्सुषुप्तादिकम् ।
 धर्मो नास्ति शुचिर्नास्ति सत्यं नास्ति भयं न य ॥ २० ॥
 अक्षरोऽव्यारणं नास्ति गुरुशिष्याद्वि नास्त्यपि ।
 ऐकाभावे द्वितीयं न न द्वितीये न त्रैकता ॥ २१ ॥
 सत्यत्वमस्ति चेत्किञ्चिदसत्यं न य सम्भवेत् ।
 असत्यत्वं यद्वि भवेत्सत्यत्वं न घटिष्यति ॥ २२ ॥
 शुभं यद्यशुभं विद्धि अशुभाच्छुभमिष्यते ।
 भयं यद्यभवं विद्धि अभयाद्भयमापतेत् ॥ २३ ॥
 बन्धत्वमपि येन्मोक्षो बन्धाभावे क्व मोक्षता ।
 मरणं यद्वि येज्जन्म जन्माभावे मृतिर्न य ॥ २४ ॥
 त्वमित्यपि भवेत्स्यात् त्वं नो येदुमेव न ।
 षट् यद्वि तदेवास्ति तदभाद्विदं न य ॥ २५ ॥
 अस्तीति येन्नास्ति तदा नास्ति येदस्ति किञ्चन ।
 कार्यं चेत्कारणं किञ्चित्कार्याभावे न कारणम् ॥ २६ ॥

द्वैतं यदि तदाऽद्वैतं द्वैताभावे द्वयं न य ।
 दृश्यं यदि दृगप्यस्ति दृश्याभावे दृगेन न ॥ २७ ॥
 अन्तर्यामिणिः सत्यमन्ता भावे बहिर्न य ।
 पूर्णात्वमस्ति चेत्किञ्चिदपूर्णात्वं प्रसज्यते ॥ २८ ॥
 तस्मादेतत्त्वयिन्नास्ति त्वं यादं वा धमे धमम् ।
 नास्ति दृष्टान्तिकं सत्ये नास्ति दार्ष्टान्तिकं व्यजे ॥ २९ ॥
 परम्ब्रह्मात्मस्मीति स्मरणस्य मनो न हि ।
 ब्रह्ममात्रं जगदिदं ब्रह्ममात्रं त्वमप्यलम् ॥ ३० ॥
 चिन्मात्रं केवलं यादं नास्त्यनात्म्येति निश्चिनु ।
 धदं प्रपञ्चं नास्त्येव नोत्पन्नं नो स्थितं क्वचित् ॥ ३१ ॥
 चित्तं प्रपञ्चमित्याहुर्नास्ति नास्त्येव सर्वदा ।
 न प्रपञ्चं न चित्तादि नाहङ्कारो न श्रुवकः ॥ ३२ ॥
 मायाकार्यादिकं नास्ति माया नास्ति लयं नहि ।
 कर्ता नास्ति क्रिया नास्ति श्रवणं मननं नहि ॥ ३३ ॥
 समाधिद्वैतयं नास्ति मातृमानादि नास्ति हि ।
 अज्ञानं चापि नास्त्येव व्यविवेकं कदाचन ॥ ३४ ॥
 अनुबन्धयतुर्षु न सम्बन्धत्रयमेव न ।
 न गङ्गा न गया सेतुर्न भूतं नान्यदस्ति हि ॥ ३५ ॥
 न भूमिर्न जलं नाग्निर्न वायुर्न यं क्वचित् ।
 न देवा न यदिक्पाला न वेदा न गुरुः क्वचित् ॥ ३६ ॥
 न दूरं नास्तिकं नालं न मध्यं न क्वचित्स्थितम् ।
 नाद्वैतं द्वैतसत्यं वा व्यसत्यं वा धदं न य ॥ ३७ ॥
 बन्धमोक्षादिकं नास्ति सद्भाऽसद्भा सुभादि वा ।
 जातिर्नास्ति गतिर्नास्ति वर्णो नास्ति न लौकिकम् ॥ ३८ ॥
 सर्वं ब्रह्मेति नास्त्येव ब्रह्म धत्यपि नास्ति हि ।
 चिदित्येवेति नास्त्येव चिदहम्भाषणं न हि ॥ ३९ ॥
 अहं ब्रह्मास्मि नास्त्येव नित्यशुद्धोऽस्मि न क्वचित् ।

वाया यद्दुष्यते किञ्चिन्मनसा मनुते क्वचित् ॥ ४० ॥

बुद्ध्यु निश्चिनुते नास्ति चित्तेन ज्ञायते नहि ।

योगी योगादिकं नास्ति सदा सर्वं सदा न य ॥ ४१ ॥

अलोरात्रादिकं नास्ति स्नानध्यानादिकं नहि ।

भ्रान्तिरभ्रान्तिर्नास्त्येव नास्त्यनात्मेति निश्चिनु ॥ ४२ ॥

वेदशास्त्रं पुराणं य कार्यं कारणमीश्वरः ।

लोको भूतं जनस्त्वैक्यं सर्वं मिथ्या न संशयः ॥ ४३ ॥

बन्धो मोक्षः सुषुं दुःषुं ध्यानं चित्तं सुरासुराः ।

गौणं मुष्यं परं चान्यत्सर्वं मिथ्या न संशयः ॥ ४४ ॥

वाया वदति यत्किञ्चित्सङ्कुल्यैः कल्यते य यत् ।

मनसा चिन्त्यते यद्यत्सर्वं मिथ्या न संशयः ॥ ४५ ॥

बुद्ध्यु निश्चीयते किञ्चिच्चित्ते निश्चीयते क्वचित् ।

शास्त्रैः प्रपञ्च्यते यद्यन्नेत्रेणैव निरीक्ष्यते ॥ ४६ ॥

श्रीत्राभ्यां श्रूयते यद्यदन्यत्सद्भावमेव य ।

नेत्रं श्रीत्रं गात्रमेव मिथ्येति य सुनिश्चितम् ॥ ४७ ॥

धृष्टमित्येव निर्दिष्टमयमित्येव कल्यते ।

त्वमहं तदिदं सोऽहमन्यत्सद्भावमेव य ॥ ४८ ॥

यद्यत्सम्भाव्यते लोके सर्वसङ्कुल्यसम्भ्रमः ।

सर्वाध्यासं सर्वगोप्यं सर्वभोगप्रभेदकम् ॥ ४९ ॥

सर्वदोषप्रभेदाख्य नास्त्यनात्मेति निश्चिनु ।

मदीयं य त्वदीयं य ममेति य तवेति य ॥ ५० ॥

मह्यं तुभ्यं मयेत्यादि तत्सर्वं वितथं भवेत् ।

रक्षको विषणुरित्यादि भ्रज्मा सृष्टेस्तु कारणम् ॥ ५१ ॥

संछारे रुद्र इत्येवं सर्वं मिथ्येति निश्चिनु ।

स्नानं जपस्तपो डोमः स्वाध्यायो देवपूजनम् ॥ ५२ ॥

मन्त्रं तन्त्रं य सत्सङ्गो गुणदोषविजृम्भणम् ।

अन्तःकरणसद्भाव अविद्याश्च सम्भवः ॥ ५३ ॥

अनेककोटिब्रह्माण्डं सर्वं मिथ्येति निश्चिनु ।
 सर्वदृशिकवाङ्मयोजित्येन केनापि निश्चितम् ॥ ५४ ॥
 दृश्यते जगति यद्यद्यज्जगति वीक्ष्यते ।
 वर्तते जगति यद्यत्सर्वं मिथ्येति निश्चिनु ॥ ५५ ॥
 येन केनाक्षरेणोक्तं येन केन विनिश्चितम् ।
 येन केनापि गदितं येन केनापि मोदितम् ॥ ५६ ॥
 येन केनापि यद्वत्तं येन केनापि यत्कृतम् ।
 यत्र यत्र शुभं कर्म यत्र यत्र यद्दुष्कृतम् ॥ ५७ ॥
 यद्यत्करोषि सत्येन सर्वं मिथ्येति निश्चिनु ।
 त्वमेव परमात्मासि त्वमेव परमो गुरुः ॥ ५८ ॥
 त्वमेवाकाशरूपोऽसि साक्षिणीनोऽसि सर्वदा ।
 त्वमेव सर्वभावोऽसि त्वं ब्रह्मासि न संशयः ॥ ५९ ॥
 कालीनोऽसि कालोऽसि सदा ब्रह्मासि शिद्धनः ।
 सर्वतः स्वस्वरूपोऽसि यैतन्मयधनवानसि ॥ ६० ॥
 सत्योऽसि सिद्धोऽसि सनातनोऽसि
 मुक्तोऽसि मोक्षोऽसि मुद्यामृतोऽसि ।
 देवोऽसि शान्तोऽसि निराभयोऽसि
 ब्रह्मासि पूर्वोऽसि परात्परोऽसि ॥ ६१ ॥
 समोऽसि सख्यापि सनातनोऽसि
 सत्यादिव्याप्त्यैः प्रतिभोधितोऽसि ।
 सर्वाङ्गलीनोऽसि सदा स्थितोऽसि
 ब्रह्मेन्द्ररुद्रादिविभावितोऽसि ॥ ६२ ॥
 सर्वप्रपञ्चभ्रमवर्जितोऽसि
 सर्वेषु भूतेषु यत्मासितोऽसि ।
 सर्वत्र सङ्कल्पविवर्जितोऽसि
 सर्वाङ्गमान्तार्थविभावितोऽसि ॥ ६३ ॥
 सर्वत्र सन्तोषसुभासनोऽसि
 सर्वत्र गत्यादिविवर्जितोऽसि ।
 सर्वत्र लक्ष्यादिविवर्जितोऽसि

ध्यातोऽसि विष्णुवाटिसुरैरजस्रम् ॥ ६४ ॥

त्रिंशत्कारस्वरूपोऽसि यिन्मात्रोऽसि निरङ्कुशः ।

आत्मन्येव स्थितोऽसि त्वं सर्वशून्योऽसि निर्गुणः ॥ ६५ ॥

आनन्दोऽसि परोऽसि त्वमेक एवाद्वितीयकः ।

शिद्धनानन्दरूपोऽसि परिपूर्णस्वरूपकः ॥ ६६ ॥

सद्यसि त्वमसि ज्ञोऽसि सोऽसि जानासि वीक्षसि ।

सस्थिदानन्दरूपोऽसि वासुदेवोऽसि वै प्रभुः ॥ ६७ ॥

अमृतोऽसि विभुश्चासि यच्चलो ज्ययलो ज्यसि ।

सर्वोऽसि सर्वधीनोऽसि शान्ताशान्तविवर्जितः ॥ ६८ ॥

सत्तामात्रप्रकाशोऽसि सत्तासामान्यको ज्यसि ।

नित्यसिद्धिस्वरूपोऽसि सर्वसिद्धिविवर्जितः ॥ ६९ ॥

ईषन्मात्रविशून्योऽसि अणुमात्रविवर्जितः ।

अस्तित्ववर्जितोऽसि त्वं नास्तित्वादिविवर्जितः ॥ ७० ॥

लक्ष्यलक्षणाधीनोऽसि निर्विकारो निरामयः ।

सर्वनादान्तरोऽसि त्वं कलाकाष्ठाविवर्जितः ॥ ७१ ॥

ब्रह्मविष्णुवीशधीनोऽसि स्वस्वरूपं प्रपश्यसि ।

स्वस्वरूपपावशेषोऽसि स्वानन्दाब्धौ निमज्जसि ॥ ७२ ॥

स्वात्मराज्ये स्वमेवासि स्वयम्भावविवर्जितः ।

शिष्टपूर्णस्वरूपोऽसि स्वस्मात्किञ्चिन्न पश्यसि ॥ ७३ ॥

स्वस्वरूपान्न यलसि स्वस्वरूपेण जृम्भसि ।

स्वस्वरूपपादन्योऽसि ज्यलमेवासि निश्चिनु ॥ ७४ ॥

एतं प्रपञ्चं यत्किञ्चिद्यद्यज्जगति विद्यते ।

दृश्यरूपं य दृगूपं सर्वं शशविषाणवत् ॥ ७५ ॥

भूमिरापोऽनलो वायुः भं मनो बुद्धिरेव य ।

अडङ्गारश्च तेजश्च लोकं भुवनमण्डलम् ॥ ७६ ॥

नाशो जन्म य सत्यं य पुण्यपापजयादिकम् ।

रागः कामः क्रोधलोभौ ध्यानं ध्येयं गुणं परम् ॥ ७७ ॥

गुरुशिष्योपदेशादिरादिरन्तं शमं शुभम् ।
 भूतं भव्यं वर्तमानं लक्ष्यं लक्ष्णमद्भयम् ॥ ७८ ॥
 शमो विचारः सन्तोषो भोक्तृभोज्यादिरुपकम् ।
 यमाद्याष्टाङ्गयोगं य गमनागमनात्मकम् ॥ ७९ ॥
 आदिमध्यान्तरङ्गं य ग्राह्यं त्याज्यं हरिः शिवः ।
 छन्द्रेयाणि मनश्चैव अवस्थान्रितयं तथा ॥ ८० ॥
 यतुर्विशतितत्त्वं य साधनानां यतुष्टयम् ।
 सजातीयं विजातीयं लोका भूरादयः कृमात् ॥ ८१ ॥
 सर्ववर्णाश्रमाचारं मन्त्रतन्त्रादिसङ्ग्रहम् ।
 विद्याविद्यादिरुपं य सर्ववेदं जडाजडम् ॥ ८२ ॥
 भन्धभोक्षविभागं य ज्ञानविज्ञानरूपकम् ।
 भोधाभोधस्वरूपं वा द्वैताद्वैतादिभाषणम् ॥ ८३ ॥
 सर्ववेदान्तसिद्धान्तं सर्वशास्त्रार्थनिर्णयम् ।
 अनेकजुवसद्भावमेकजुवादिनिर्णयम् ॥ ८४ ॥
 यद्यद्ब्रह्मायति चित्तेन यद्यत्सङ्कल्पते क्वचित् ।
 बुद्ध्यन्निश्चीयते यद्यद्गुरुणा संशृणोति यत् ॥ ८५ ॥
 यद्यद्वाद्या व्याकरोति यद्यदाचार्यभाषणम् ।
 यद्यत्स्वरेन्द्रियैर्भाव्यं यद्यन्मीमांसते पृथक् ॥ ८६ ॥
 यद्यन्नाथेन निर्णीतं मडद्भिर्वेदपारगैः ।
 शिवः क्षरति लोकान्वै विषणुः पाति जगत्त्रयम् ॥ ८७ ॥
 अजमा सृजति लोकान्वै अवेमादिक्रियादिकम् ।
 यद्यदस्ति पुराणेषु यद्यद्देवेषु निर्णयम् ॥ ८८ ॥
 सर्वोपनिषदां भावं सर्वं शशविषाणवत् ।
 देहोऽहमिति सङ्कल्पं तदन्तःकरणं स्मृतम् ॥ ८९ ॥
 देहोऽहमिति सङ्कल्पो मडत्संसार उच्यते ।
 देहोऽहमिति सङ्कल्पस्तद्बन्धमिति योच्यते ॥ ९० ॥
 देहोऽहमिति सङ्कल्पस्तद्बुधमिति योच्यते ।
 देहोऽहमिति यद्भानं तदेव नरकं स्मृतम् ॥ ९१ ॥

दैलोऽलमिति सङ्कल्पो जगत्सर्वमितीर्यते ।
 दैलोऽलमिति सङ्कल्पो लुदयग्रन्थिरीरितिः ॥ ९२ ॥
 दैलोऽलमिति यज्ञज्ञानं तदेवाज्ञानमुच्यते ।
 दैलोऽलमिति यज्ञज्ञानं तदसद्भावमेव य ॥ ९३ ॥
 दैलोऽलमिति या बुद्धिः सा याविद्येति भाष्यते ।
 दैलोऽलमिति यज्ञज्ञानं तदेव द्वैतमुच्यते ॥ ९४ ॥
 दैलोऽलमिति सङ्कल्पः सत्यश्रुतः स अथेव हि ।
 दैलोऽलमिति यज्ञज्ञानं परिच्छिन्नमितीरितम् ॥ ९५ ॥
 दैलोऽलमिति सङ्कल्पो मलापापमिति स्फुटम् ।
 दैलोऽलमिति या बुद्धिस्तृष्णा दौषामयः किल ॥ ९६ ॥
 यत्किञ्चिदपि सङ्कल्पस्तापत्रयमितीरितम् ।
 कामं क्रोधं भयं सर्वदुःखं
 विश्वं दौषं कालानास्वर्गपम् ।
 यत्किञ्चेदं सर्वसङ्कल्पजालं
 तत्किञ्चेदं मानसं सोम विद्धि ॥ ९७ ॥
 मन अथेव जगत्सर्वं मन अथेव मलारिपुः ।
 मन अथेव हि संसारो मन अथेव जगत्त्रयम् ॥ ९८ ॥
 मन अथेव मलदुःखं मन अथेव जरादिकम् ।
 मन अथेव हि कालश्च मन अथेव मलं तथा ॥ ९९ ॥
 मन अथेव हि सङ्कल्पो मन अथेव हि श्रुतः ।
 मन अथेव हि चित्तं य मनोऽलङ्कार अथेव य ॥ १०० ॥
 मन अथेव मलद्वन्द्वं मनोऽन्तःकरणं य तत् ।
 मन अथेव हि भूमिश्च मन अथेव हि तोयकम् ॥ १०१ ॥
 मन अथेव हि तेजश्च मन अथेव मरुन्मलान् ।
 मन अथेव हि याकाशं मन अथेव हि शब्दकम् ॥ १०२ ॥
 स्पर्शं रूपं रसं गन्धं कोशाः पञ्च मनोभावाः ।
 जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यादि मनोमयिरीरितम् ॥ १०३ ॥

दिक्पाला वसवो रुद्रा आदित्याश्च मनोमयाः ।
 दृश्यं जडं द्रुद्धजातमज्ञानं मानसं स्मृतम् ॥ १०४ ॥
 सङ्कल्पमेव यद्विञ्चित्तत्रास्तीति निश्चिनु ।
 नास्ति नास्ति जगत्सर्वं गुरुशिष्यादिकं नडीत्युपनिषत् ॥ १०५ ॥
 षति पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

ऋभुः ॥ सर्वं सञ्चिन्मयं विद्धि सर्वं सञ्चिन्मयं ततम् ।
 सञ्चिदानन्दमद्वैतं सञ्चिदानन्दमद्वयम् ॥ १ ॥
 सञ्चिदानन्दमात्रं ऽसञ्चिदानन्दमन्यकम् ।
 सञ्चिदानन्दरूपोऽहं सञ्चिदानन्दमेव भवम् ॥ २ ॥
 सञ्चिदानन्दमेव त्वं सञ्चिदानन्दकोऽस्यलभम् ।
 मनोभुद्धिरहं कुडुयित्तसङ्घातका अमी ॥ ३ ॥
 न त्वं नाहं न यान्यद्वा सर्वं ब्रह्मैव देवलम् ।
 न वाक्यं न पदं वेदं नाक्षरं न जडं क्वचित् ॥ ४ ॥
 न मध्यं नादि नान्तं वा न सत्यं न निबन्धजम् ।
 न दुःखं न सुखं भावं न माया प्रकृतिस्तथा ॥ ५ ॥
 न देहं न मुष्णं द्वाणं न जिह्वा न य तालुनी ।
 न दन्तोष्ठौ ललाटं य निश्वासोऽथ्वास एव य ॥ ६ ॥
 न स्वेदमस्थि मांसं य न रक्तं न य मूत्रकम् ।
 न दूरं नान्तिकं नाङ्गं नोदरं न किरीटकम् ॥ ७ ॥
 न उस्तपाद्यलनं न शास्त्रं न य शासनम् ।
 न वेत्ता वेदनं वेद्यं न जाग्रत्स्वप्नसुप्तयः ॥ ८ ॥
 तुर्यातीतं न मे दिञ्चित्सर्वं सञ्चिन्मयं ततम् ।
 नाध्यात्मिकं नाधिभूतं नाधिदैवं न मायिकम् ॥ ९ ॥
 न विश्वतैजसः प्राज्ञो विराट्सूत्रात्मकेश्वरः ।
 न गमागमयेष्टा य न नष्टं न प्रयोजनम् ॥ १० ॥
 त्याज्यं ब्राह्म्यं न दूष्यं वा ऽयमेध्यामेध्यकं तथा ।
 न पीनं न कुशं क्लेदं न कालं देशभाषणम् ॥ ११ ॥

न सर्वं न भयं द्वैतं न वृक्षतृणपर्वताः ।
 न ध्यानं योगसंसिद्धिर्न ब्रह्मवैश्वक्षत्रकम् ॥ १२ ॥
 न पक्षी न मृगो नाङ्गी न लोभो मोहो अथ ।
 न महो न य मात्सर्यं कामक्रोधाद्यस्तथा ॥ १३ ॥
 न स्त्रीशूद्राभिडालादि भक्ष्यभोज्यादिकं य यत् ।
 न प्रौढलीनो नास्तिक्यं न वार्तावसरोऽति हि ॥ १४ ॥
 न लौकिको न लोको वा न व्यापारो न मूढता ।
 न भोक्ता भोजनं भोज्यं न पात्रं पानपेयकम् ॥ १५ ॥
 न शत्रुमित्रपुत्रादिर्न माता न पिता स्वसा ।
 न जन्म न मृतिर्वृद्धिर्न देहोऽलमिति भ्रमः ॥ १६ ॥
 न शून्यं नापि याशून्यं नान्तःकरणसंसृतिः ।
 न रात्रिर्न दिवा नक्तं न ब्रह्मा न हरिः शिवः ॥ १७ ॥
 न वास्पक्षमासादि वत्सरं न य ग्यथलम् ।
 न ब्रह्मलोको वैकुण्ठो न कैलासो न यान्यकः ॥ १८ ॥
 न स्वर्गो न य देवेन्द्रो नाग्निर्लोको न याज्ञिकः ।
 न यमो यमलोको वा न लोका लोकपालकाः ॥ १९ ॥
 न भूर्भुवःस्वस्त्रैर्लोक्यं न पातालं न भूतलम् ।
 नाविद्या न य विद्या य न माया प्रकृतिर्जडा ॥ २० ॥
 न स्थिरं क्षणिकं नाशं न गतिर्न य धावनम् ।
 न ध्यातव्यं न मे ध्यानं न मन्त्रो न जपः क्वचित् ॥ २१ ॥
 न पदार्था न पूजार्थं नाभिषेको न यार्थनम् ।
 न पुष्यं न हृलं पत्रं गन्धपुष्पादिधूपकम् ॥ २२ ॥
 न स्तोत्रं न नमस्कारो न प्रदक्षिणामण्डपि ।
 न प्रार्थना पृथग्भावो न उविर्नाग्निवन्दनम् ॥ २३ ॥
 न लोभो न य कर्माणि न दुर्वाक्यं सुभाषणम् ।
 न गायत्री न वा सन्धिर्न मनस्यं न दुःस्थितिः ॥ २४ ॥
 न दुराशा न दुष्टात्मा न याज्ञालो न पौल्कसः ।

न दुःसहं दुरावापं न किरातो न कैतवम् ॥ २५ ॥
 न पक्षपातं न पक्षं वा न विभूषणतस्करौ ।
 न य दम्भो दम्भिको वा न लीनो नाधिको नरः ॥ २६ ॥
 नैकं द्वयं त्रयं तुर्यं न मलत्वं न खाल्पता ।
 न पूर्णं न परिच्छिन्नं न काशी न व्रतं तपः ॥ २७ ॥
 न गोत्रं न कुलं सूत्रं न विभुत्वं न शून्यता ।
 न स्त्री न योषित्रो वृद्धा न कन्या न पितन्तुता ॥ २८ ॥
 न सूतकं न जातं वा नान्तर्भुजसुविभ्रमः ।
 न मलावाक्यमैश्वर्यं वा नाणिमादिविभूतयः ॥ २९ ॥
 सर्वथैतन्वमात्रत्वात्सर्वदोषः सदा न हि ।
 सर्वं सन्मात्ररूपत्वात्सख्यिदानन्तमात्रकम् ॥ ३० ॥
 ब्रह्मैव सर्वं नान्योऽस्ति तदहं तदहं तथा ।
 तदेवाहं तदेवाहं ब्रह्मैवाहं सनातनम् ॥ ३१ ॥
 ब्रह्मैवाहं न संसारी ब्रह्मैवाहं न मे मनः ।
 ब्रह्मैवाहं न मे बुद्धिर्ब्रह्मैवाहं न येन्द्रियः ॥ ३२ ॥
 ब्रह्मैवाहं न देहोऽहं ब्रह्मैवाहं न गोचरः ।
 ब्रह्मैवाहं न जिवोऽहं ब्रह्मैवाहं न भेदभूः ॥ ३३ ॥
 ब्रह्मैवाहं जडो नाहमहं ब्रह्म न मे मृतिः ।
 ब्रह्मैवाहं न य प्राणो ब्रह्मैवाहं परात्परः ॥ ३४ ॥
 अहं ब्रह्म परं ब्रह्म सत्यं ब्रह्म प्रभुर्हि सः ।
 कालो ब्रह्म कला ब्रह्म सुषुं ब्रह्म स्वयम्भ्रमम् ॥ ३५ ॥
 अहं ब्रह्म द्वयं ब्रह्म मोडो ब्रह्म शमादिकम् ।
 दोषो ब्रह्म गुणो ब्रह्म दमः शान्तं विभुः प्रभुः ॥ ३६ ॥
 लोको ब्रह्म गुरुर्ब्रह्म शिष्यो ब्रह्म सदाशिवः ।
 पूर्वं ब्रह्म परं ब्रह्म शुद्धं ब्रह्म शुभाशुभम् ॥ ३७ ॥
 जिव अथ सदा ब्रह्म सख्यिदानन्तमस्यहम् ।
 सर्वं ब्रह्ममयं प्रोक्तं सर्वं ब्रह्ममयं जगत् ॥ ३८ ॥

स्वयं ब्रह्म न सन्देहः स्वस्मादन्यत्र किञ्चन ।
 सर्वमात्मैव शुद्धात्मा सर्वं चिन्मात्रमद्वयम् ॥ ३९ ॥
 नित्यनिर्मलरूपात्मा ह्यात्मनोऽन्यत्र किञ्चन ।
 अणुमात्रलसद्रूपमणुमात्रमिदं जगत् ॥ ४० ॥
 अणुमात्रं शरीरं वा ह्यणुमात्रमसत्यकम् ।
 अणुमात्रमचिन्त्यं वा चिन्त्यं वा ह्यणुमात्रकम् ॥ ४१ ॥
 ब्रह्मैव सर्वं चिन्मात्रं ब्रह्ममात्रं जगत्त्रयम् ।
 आनन्दं परमानन्दमन्यत्किञ्चिन्न किञ्चन ॥ ४२ ॥
 यैतन्न्यमात्रमोङ्कारं ब्रह्मैव सकलं स्वयम् ।
 अहमेव जगत्सर्वमहमेव परं पदम् ॥ ४३ ॥
 अहमेव गुणातीत अहमेव परात्परः ।
 अहमेव परं ब्रह्म अहमेव गुरोर्गुरुः ॥ ४४ ॥
 अहमेवाभिलाधार अहमेव सुषुप्तासुषुप्तम् ।
 आत्मनोऽन्यज्जगन्नास्ति आत्मनोऽन्यत्सुषुप्तं न च ॥ ४५ ॥
 आत्मनोऽन्या गतिर्नास्ति सर्वमात्ममयं जगत् ।
 आत्मनोऽन्यत्र हि क्वापि आत्मनोऽन्यत्तृणं न हि ॥ ४६ ॥
 आत्मनोऽन्यत्तुषुषुप्तास्ति सर्वमात्ममयं जगत् ।
 ब्रह्ममात्रमिदं सर्वं ब्रह्ममात्रमसन्न हि ॥ ४७ ॥
 ब्रह्ममात्रं श्रुतं सर्वं स्वयं ब्रह्मैव केवलम् ।
 ब्रह्ममात्रं वृतं सर्वं ब्रह्ममात्रं रसं सुषुप्तम् ॥ ४८ ॥
 ब्रह्ममात्रं त्रिधाकाशं सच्चिदानन्दमव्ययम् ।
 ब्रह्मणोऽन्यतरन्नास्ति ब्रह्मणोऽन्यज्जगन्न च ॥ ४९ ॥
 ब्रह्मणोऽन्यदहं नास्ति ब्रह्मणोऽन्यत्कलं न हि ।
 ब्रह्मणोऽन्यत्तृणं नास्ति ब्रह्मणोऽन्यत्पदं न हि ॥ ५० ॥
 ब्रह्मणोऽन्यद्गुरुर्नास्ति ब्रह्मणोऽन्यमसद्गुरुः ।
 ब्रह्मणोऽन्यत्र यावन्ता त्वत्तेदन्ते न हि क्वचित् ॥ ५१ ॥
 स्वयं ब्रह्मात्मकं विद्धि स्वस्मादन्यत्र किञ्चन ।
 यत्किञ्चिद्दृश्यते लोके यत्किञ्चिद्भाष्यते जनैः ॥ ५२ ॥

यत्किञ्चिद्भुज्यते क्वापि तत्सर्वमसद्येव हि ।
 कर्तृभेदं क्रियाभेदं गुणभेदं रसादिकम् ॥ ५३ ॥
 लिङ्गभेदमिदं सर्वमसद्येव सदा सुभम् ।
 कालभेदं देशभेदं वस्तुभेदं जयाजयम् ॥ ५४ ॥
 यद्यद्भेदं य तत्सर्वमसद्येव हि केवलम् ।
 असदन्तःकराकमसद्येवेन्द्रियादिकम् ॥ ५५ ॥
 असत्प्राणैर्दिकं सर्वं सद्घातमसदात्मकम् ।
 असत्यं पञ्चकोशाभ्यमसत्यं पञ्च देवताः ॥ ५६ ॥
 असत्यं षड्भिकारादि असत्यमखिवर्गकम् ।
 असत्यं षड्भुवैव असत्यं षड्सस्तथा ॥ ५७ ॥
 सस्थिदानन्दमात्रोऽलमनुत्पन्नमिदं जगत् ।
 आत्मैवाहं परं सत्यं नान्याः संसारदृष्टयः ॥ ५८ ॥
 सत्यमानन्दरूपोऽहं सिद्धनानन्दविग्रहः ।
 अहमेव परानन्द अहमेव परात्परः ॥ ५९ ॥
 ज्ञानाकारमिदं सर्वं ज्ञानानन्दोऽहमद्वयः ।
 सर्वप्रकाशरूपोऽहं सर्वाभावस्वरूपकम् ॥ ६० ॥
 अहमेव सदा भाभीत्येवं रूपं कुतोऽप्यसत् ।
 त्वमित्येवं परं ब्रह्म चिन्मयानन्दरूपवान् ॥ ६१ ॥
 सिद्धाकारं सिद्धाकाशं सिद्धेव परमं सुभम् ।
 आत्मैवाहमसन्नाहं कूटस्थोऽहं गुरुः परः ॥ ६२ ॥
 सस्थिदानन्दमात्रोऽलमनुत्पन्नमिदं जगत् ।
 कालो नास्ति जगन्नास्ति मायाप्रकृतिरेव न ॥ ६३ ॥
 अहमेव हरिः साक्षादहमेव सदाशिवः ।
 शुद्धचैतन्यभावोऽहं शुद्धसत्त्वानुभावनः ॥ ६४ ॥
 अद्वयानन्दमात्रोऽहं सिद्धनैकरसोऽस्यलम् ।
 सर्वं ब्रह्मैव सततं सर्वं ब्रह्मैव केवलम् ॥ ६५ ॥
 सर्वं ब्रह्मैव सततं सर्वं ब्रह्मैव येतनम् ।

सर्वान्तर्यामिर्गुपोऽलं सर्वसाक्षित्वलक्षणः ॥ ६६ ॥

परमात्मा परं ज्योतिः परं धाम परा गतिः ।

सर्ववेदान्तसारोऽलं सर्वशास्त्रसुनिश्चितः ॥ ६७ ॥

योगानन्दस्वरुपोऽलं मुष्यान्न्दमखोदयः ।

सर्वज्ञानप्रकाशोऽस्मि मुष्यविज्ञानविग्रहः ॥ ६८ ॥

तुर्यात्तुर्यप्रकाशोऽस्मि तुर्यात्तुर्यादिवर्जितः ।

चिदक्षोऽन् सत्योऽलं वासुदेवोऽजररोऽमरः ॥ ६९ ॥

अलं ब्रह्म चिदाकाशं नित्यं ब्रह्म निरञ्जनम् ।

शुद्धं बुद्धं सधामुक्तामनामकमरुपकम् ॥ ७० ॥

सख्यिदानन्दरुपोऽलमनुत्पन्नमिदं जगत् ।

सत्यासत्यं जगन्नास्ति सङ्कल्पकलनादिकम् ॥ ७१ ॥

नित्यानन्दमयं ब्रह्म केवलं सर्वदा स्वयम् ।

अनन्तमव्ययं शान्तमेकरुपमनामयम् ॥ ७२ ॥

मत्तोऽन्यदस्ति येन्मिथ्या यथा मरुमरीचिका ।

वन्ध्याकुमारवयने भीतिश्चेदस्ति किञ्चन ॥ ७३ ॥

शशाङ्गोऽनागेन्द्रो मृतश्चेज्जगदस्ति तत् ।

मृगतृषणाजलं पीत्वा तृप्तश्चेदस्तिवदं जगत् ॥ ७४ ॥

नरशङ्कोऽनागश्चेत्क्षिदस्तिवदमेव हि ।

गन्धर्वनगरे सत्ये जगद्भवति सर्वदा ॥ ७५ ॥

गगने नीलिमासत्ये जगत्सत्यं भविष्यति ।

शुक्तिकारजतं सत्यं भूषणं येज्जगद्भवेत् ॥ ७६ ॥

रज्जुसर्पोऽनागश्चेन्नरो भवतु संसृतिः ।

जातरुपोऽनागेन जवालाग्नौ नाशिते जगत् ॥ ७७ ॥

विन्ध्याटव्यां पायसान्नमस्ति येज्जगद्भवेत् ।

रम्भास्तम्भेन काष्ठेन पाकसिद्धौ जगद्भवेत् ॥ ७८ ॥

सधः कुमारिकरुपैः पाके सिद्धे जगद्भवेत् ।

चित्रस्थदीपैस्तमसो नाशश्चेदस्तिवदं जगत् ॥ ७९ ॥

मासात्पूर्वं मृतो मर्त्यो ऽद्यागतश्चेज्जगद्भवत् ।
 तदं क्षीरस्वरूपं येत्कवचित्रित्यं जगद्भवत् ॥ ८० ॥
 गोस्तनाद्दृढं क्षीरं पुनराशोपणो जगत् ।
 भूरजोऽब्धौ समुत्पन्ने जगद्भवतु सर्वदा ॥ ८१ ॥
 दूर्भरोम्शा गजे बद्धे जगदस्तु मदीत्कटे ।
 नालस्थतन्तुना मेरुश्चालितश्चेज्जगद्भवत् ॥ ८२ ॥
 तरङ्गमालया सिन्धुर्बद्धश्चेदस्त्वदं जगत् ।
 अग्नेरधश्चेज्जवलनं जगद्भवतु सर्वदा ॥ ८३ ॥
 ज्वालावक्त्रिः शीतलश्चेदस्तिरूपमिदं जगत् ।
 ज्वालाग्निमण्डले पद्मवृद्धिश्चेज्जगदस्त्वदम् ॥ ८४ ॥
 मण्डलैलेन्द्रनीलं वा सम्भवत्येद्विदं जगत् ।
 मेरुरागत्य पद्माक्षे स्थितश्चेदस्त्वदं जगत् ॥ ८५ ॥
 निगिरेयेद्भृङ्गसूनुर्मरुं यलवदस्त्वदम् ।
 मशकेन उते सिंहे जगत्सात्यं तदास्तु ते ॥ ८६ ॥
 आणुकोटारविस्तीर्णो त्रैलोक्यं येज्जगद्भवत् ।
 तृणानलश्च नित्यश्चेत्क्षणिकं तज्जगद्भवत् ॥ ८७ ॥
 स्वप्नदृष्टं य यद्भवतु जागरे येज्जगद्भवत् ।
 नदीवेगो निश्चलश्चेत्तेनापीदं भवेज्जगत् ॥ ८८ ॥
 क्षुधितस्याग्निर्भोज्यश्चेन्निमिषं कल्पितं भवेत् ।
 जात्यन्धै रत्नविषयः सुज्ञातश्चेज्जगत्सदा ॥ ८९ ॥
 नपुंसककुमारस्य स्त्रीसुप्तं येद्भवज्जगत् ।
 निर्मितः शशशृङ्गोऽथश्चेज्जगदस्ति तत् ॥ ९० ॥
 सधो जाता तु या कन्या भोगयोग्या भवेज्जगत् ।
 वन्ध्या गर्भासितसौम्यं ज्ञाता येदस्त्वदं जगत् ॥ ९१ ॥
 काको वा ऽसवद्द्रष्टेज्जगद्भवतु निश्चलम् ।
 मडाभरो वा सिंहेन युध्यते येज्जगत्स्थितिः ॥ ९२ ॥
 मडाभरो गजगतिं गतश्चेज्जगदस्तु तत् ।
 सम्पूर्णचन्द्रसूर्यश्चेज्जगद्भातु स्वयं जडम् ॥ ९३ ॥

यन्द्रसूर्यादिकौ त्यक्त्वा राहुश्चेद्दृश्यते जगत् ।
 भृष्टबीजसमुत्पन्नवृद्धिश्चेज्जगदस्तु सत् ॥ ८४ ॥
 दरिद्रो धनिकानां य सुभं भुङ्क्ते तदा जगत् ।
 शुना वीर्येण सिंहस्तु जितो यदि जगत्तदा ॥ ८५ ॥
 ज्ञानिनो लृढयं भूदैर्ज्ञातं येत्कल्पनं तदा ।
 श्वानेन सागरे पीते निःशेषेण मनो भवेत् ॥ ८६ ॥
 शृङ्गाकाशो मनुष्येषु पतितश्चेत्तदा जगत् ।
 भूमौ वा पतितं व्योम व्योमपुष्पं सुगन्धकम् ॥ ८७ ॥
 शृङ्गाकाशे वने जाते यलिते तु तदा जगत् ।
 डेवले दर्पणे नास्ति प्रतिबिम्बं तदा जगत् ॥ ८८ ॥
 अजकुक्षौ जगन्नास्ति ज्यात्मकुक्षौ जगन्नखि ।
 सर्वथा भेदकलनं द्वैताद्वैतं न विद्यते ॥ ८९ ॥
 मायाकार्यमिदं भेदमस्ति येद्ब्रह्मभावमम् ।
 देहोऽलमिति दुर्गं येद्ब्रह्मालमिति निश्चयः ॥ ९० ॥
 लृढयग्रन्थिरस्तित्वे छिद्यते ब्रह्मयङ्ककम् ।
 संशये समनुप्राप्ते ब्रह्मनिश्चयमाश्रयेत् ॥ ९०१ ॥
 अनात्मरूपयोरश्चेदात्मरत्नस्य रक्षणाम् ।
 नित्यानन्दमयं ब्रह्म केवलं सर्वदा स्वयम् ॥ ९०२ ॥
 अेवमादिसुदृष्टान्तैः साधितं ब्रह्ममात्रकम् ।
 ब्रह्मैव सर्वभवनं भुवनं नाम सन्त्यज ॥ ९०३ ॥
 अलं ब्रह्मेति निश्चित्य अलम्भावं परित्यज ।
 सर्वमेव लयं याति सुमलस्तस्थपुष्पवत् ॥ ९०४ ॥
 न देहो न य कर्माणि सर्वं ब्रह्मैव केवलम् ।
 न भूतं न य कार्यं य न यावस्थायात्पुष्टयम् ॥ ९०५ ॥
 लक्षणत्रयविज्ञानं सर्वं ब्रह्मैव केवलम् ।
 सर्वव्यापारमुत्सृज्य लयलं ब्रह्मेति भावय ॥ ९०६ ॥
 अलं ब्रह्म न सन्देहो लयलं ब्रह्म विदात्मकम् ।

सख्यिदानन्दमात्रोऽलमिति निश्चित्य तत्त्यज ॥ १०७ ॥

शाङ्करीयं मडाशास्त्रं न द्येयं यस्य कस्यचित् ।

नास्तिकाय कृतघ्नाय दुर्वृत्ताय दुरात्मने ॥ १०८ ॥

गुरुभक्तिविशुद्धान्तःकरणाय मडात्मने ।

सम्यङ्परीक्ष्य दातव्यं मासं चाण्मासवत्सरम् ॥ १०९ ॥

सर्वोपनिषदभ्यासं दूरतस्त्यज्य सादरम् ।

तेजोबिन्दूपनिषदमभ्यसेत्सर्वदा मुदा ॥ ११० ॥

सकृदभ्यासमात्रेण ब्रह्मैव भवति स्वयम् ।

ब्रह्मैव भवति स्वयमित्युपनिषत् ॥

ॐ सड नाववतु ॥ सड नौ भुनक्तु ॥

सड वीर्यं करवावडै ॥

तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावडै ॥

धति तेजोबिन्दूपनिषत्समामा ॥

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi

——
Tejobindu Upanishad

pdf was typeset on April 1, 2025

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

